

LBRIS

We know
books

CONSTANTIN POPA ISTRITĂNEANU

ESENȚĂ și MISTER

LIMES

2022

Merg pe stradă și mă-ntâlnesc cu diverși copii
 Mai mari sau mai mici
 Și-n ochi le văd bucuria strălucind.
 E-o clipă în care eu redevin copil,
 Cu o trăistuță aninată de gât,
 Prin troiene înotând
 Cu un singur gând,
 Să cânt un colind,
 Despre Fiul cel Sfânt,
 Iar la sfârșit să primesc
 Măcar o nucă, sau un covrig
 De la rude, de la vecini,
 Acolo, în satul rătăcit,
 Între dealuri pitit,
 Care, poate, acum e acoperit
 De albul zăpezii, nemărginit.
 În care mai cântă un colind
 Un alt copil plăpând.

CUPRINS

În loc de prefață	7
ESENȚA VIEȚII	11
FEMEIA.....	12
COPILUL.....	13
MAMA	14
EMINESCU DE-A PURURI.....	15
O ALTĂ DOINĂ.....	17
VIAȚA CA O CURSĂ.....	19
OMUL... CA O CARTE... ..	21
CHEIA ACESTEI LUMI.....	23
TIMPUL MARII UNIRI (1 Decembrie 2018).....	25
RUGĂ PENTRU EI.. ȘI-UN ANUME TIMP.....	28
O ȚARĂ, UN PĂMÂNT	30
ȚARĂ, STRĂBUN PĂMÂNT.....	31
TRIUMVIRAT	33
MAREA TA.....	35
BALADA FÂNTÂNEI	37
BALADA POETULUI LABIȘ	39
BALADA FRUNZEI.....	41
BALADA TIMPULUI	42
ATUNCI.....	43
ELE, STELELE.....	45
PĂSĂRILE PĂMÂNTULUI.....	47
ACEST MÂINE.....	49
ACEA ZI ENIGMATICĂ...! (12 .12.2012).....	50
ÎMPREUNĂ... ȘI SFÂRȘIT ȘI ÎNCEPUT	52
SINGURĂTATE PE-O STEA	53

ESENȚA VIETII

Visez ades c-o să trăiesc o veșnicie
Cuprinsă-n moartea-mi, din fiecare clipă
Ce-mi dă târcoale și mă-mbie,
Și mă atinge cu a ei aripă,
Și-a mea privire o ridică
Spre cer
Să descifreze acest mister –
Ce-i viața – și, la o adică,
Să înțeleg că nu contează timpul din ea,
Ci doar ce-i strâns adesea
Și e trăit aievea,
Aici, în zile și secunde,
Când firea se pătrunde
De-acel fior, de-acea uimire
Ce-i mai presus, de multe ori,
De-o nemurire!

*Poem dedicat colegelor
doctorițe și tuturor femeilor.*

Femeia e jumătatea lumii
Cea mai frumoasă creată vreodată.
Ea a luat miezul cel bun din taina humii
Și l-a dat în grijă la prima ei fată.
Femeia a plămădit și cealaltă jumătate,
Ce e a bărbatului, a fiului
Și-a îngrijit-o cu drag, atât cât se poate,
Ca să fie și ea frumoasă și bună,

Si-n noapte să fie mângâiată de lună.
Taina cea mare a venirii,
A fost prin cheia iubirii,
Făcută din o simplă coastă
Nici mică, nici prea vastă,
Potrivită din cer,
Într-o zi cu mister,
Zi din cele șapte,
Zi îmbrățișată de noapte.

COPILUL

Orice copil e un înger,
S-a zis.
S-a și scris,
Undeva, cândva,
De cineva.
El în privirea-i cuprinde un cer
În care mereu se naște un mister.
Măinile lui sunt aripi, ce cu timpul tot scad,
Dar nu dispar, nu cad,
Și-n nopțile cu lună se ascund în picioare,
Și copilul crește mai mare,
Dar tot copil el rămâne,
Și-a lui privire mereu ne va spune
Că el e poate unica minune
Prin care viața, pe acest pământ,
Niciodată n-apune...

Motto: *Orice viață e un miracol.*

Mama e-n murmurul ce-l fac apele
Ascunse, ca mărgelele sub pleoapele
Copilului, în prima lui zi pe pământ,
Când prima rază ce-l mângâie e dată de soarele sfânt.

Mama e ca umbra unui nor,
Ce acoperă copilul aflat încă în zbor,
Pornit din tărâmul cu ape, ce-i loc fermecat,
Acolo în trupul ei adânc e săpat.

Mama e alături de înger, lângă copil,
Atunci când zâmbește sau merge tiptil,
Când prima vorbă o spune
Sau plânge în hohote, să se răzbune.

Mama e-n tot și în toate,
Încât mă întreb de se poate
Ca ea să ne fie trimisă,
Ca o carte deschisă
Din care toți să-nvățăm
Să trăim, să iubim, să iertăm...

EMINESCU DE-A PURURI

Eminescu de-a pururi
E aici, cu noi, alături.
Acest lucru tu îl știi, verde tei,
Ce cu frunzele-ți mereu murmuri.
Uneori ne privește de-acolo, de Sus, de lângă zei.
Alteori se duce la Luceafăr
Să-l întrebe: ce har,
Mai are poporul lui
Pe fața pământului?
Și dacă noi suntem uniți, măcar doi câte doi,
Și niciodată să nu rămânem fără soț,
Ca plopul lui,
Și-n această țară, nimănui
Să nu-i fie străină slova lui,
Din Doina lui și-a noastră,
Din a lui Glossă,
Pentru noi rămasă
Și dorul: „Mai am un singur dor”
Scris pentru el și pentru acest popor.
Toate sunt aici, cu noi
Și pentru noi,
Români de pretutindeni.
Și sunt și-ale lumii,
Ca un tezaur

Alcătuit din cuvinte
Frumoase, parc-ar fi din aur,
Și rămase pentru totdeauna
Să lumineze acest picior de plai
Și-această gură de rai
Precum soarele și luna.

O ALTĂ DOINĂ

Poem dedicat lui Mihai Eminescu de ziua lui

De la Nistru pân-la noi...
Sunteți voi,
Frați cu noi,
Ce porumbului îi ziceți păpușoi,
Precum unii dintre noi,
Căci avem aceeași doină
Ce se cântă într-o zi mai tristă și cu moină.
De la Nistru pân' la Dunăre,
Vântul vitregiei încă vrea să șuiere
Pe lângă urechi, la noi,
Prin fața ochilor, la voi.
Și-l aude o mioară,
O mioară dintr-o țară,
O mioară ce vorbește,
Povestește o baladă românește.
De la Nistru la Suceava
S-a tot plâns în șir degeaba
Pân' s-a auzit,
Într-un an vestit,
Și în Sfatul vostru,
Și-n Palatul nostru.
Și atunci ne-am reunit.
De la Nistru pân' la Tisa